

stitsminister i Dag fremlægger en saadan stykkevis Reform som denne, men for selve Reformen kan jeg af mange baade formelle og reelle Grunde aldeles ikke være begejstret. Det har været mig noget uforstaaeligt, hvad Reformen egentlig drejer sig om, og jeg har haft den samme Overbevisning, som flere foregaaende Talere, at jeg, naar jeg skulde fortolke denne Lov og raade en eller anden handlende, da vilde sige: Paa den omhandlede Søndag skal du lukke din Butik Kl. 9 om Morgenen og slet ikke lukke op mere. Nu hører jeg en Fortolkning af den højtærede Justitsminister, som siger: Nej, det skal fortolkes saaledes, at man har Lov at holde sin Butik aaben til Kl. 9 om Morgenen, Kl. 9 skal man lukke og holde lukket til Kl. 4, Kl. 4 maa man atter lukke op og holde aabent til Kl. 6. Det bliver en højst mærkelig Blanding af Oplukning og Aftukning den Dag, det bliver en mærkelig Dag baade for Handelsmanden selv og det tjenende Personale, men om der bliver megen Julefred, skal jeg lade være usagt. At Julehandelen, for hvilken Butikken og Forretningen er til særlig denne Dag, kommer til at lide megen Skade derved, og at mange smaahandlende komme til at lide Skade derved, derom nærer jeg ikke Spor af Tvivl. Det er noget, vi kende allesammen, selv Rigsdagen og Regeringen, at Juleaften — i hvert Fald som det nu lader til — en Gang hvert andet Aar kommer bag paa os, ligesom den i sin Tid skal være kommen bag paa et kvindeligt Medlem af Samfundet; og i hvert Fald kommer Juleaften altid bag paa de Folk som købe Julegaver. Alle Folk, der ere kendte med Handelsforhold her i Kjøbenhavn, ville give mig Ret i, at en meget stor Del Julegaver købes ind af Folk, som forlade deres Hjem og vandre ud til det Sted, hvor de skulle tilbringe deres Juleaften; de købe saa Gaver ind baade til Børn og voksne og slæbe dem af Sted med sig, altsaa de købe dem i det sidste Øjeblik. Gaar man ind i en Butik og hører, hvad der sælges i Juletiden, vil man høre, at Timerne Juleaften fra Middag til der lukkes, sælges der tit og ofte lige saa meget som hele Ugen i Forvejen. Naar vi derfor nu skulle give os til stykkevis at reformere denne systematiske Lov, Helligdagsloven, synes det mig hensigtsmæssigt, om vi indførte en Fortolkning, der kom noget paa Kant med Justitsministerens Fortolkning, nemlig den, at Butikkerne faa Lov til at holde aabent hele Dagen lige til Kl. 6 om Aftenen. Den Smule Tid, der er for det tjenende

Personale mellem Kl. 9 og 4, ville de nok denne Dag kunne offre paa Handelens Alter. Der bliver ikke Tid til nogen Andagt, der bliver daarlig Tid til at gaa hjem, og Juleglæden kunne de først nyde efter Kl. 6 Aften. En Butik, der den omtalte Søndag har Lov til at holde aabent fra Kl. 9 til 6 i en Køre, kan faa Tid til virkelig at sælge noget og betjene sine Kunder, medens derimod en Butik, der ikke har det, næppe har saa megen Tid, at den kan tænde og slukke Lysene, sætte Skodderne for og tage dem fra igen, fylde Butikken med Kunder og saa jage dem ud, fordi de skulle lukke. Efter de strenge Bestemmelser, som føres over fra den store systematiske Helligdagslov, bliver der ikke megen Tid til at betjene Kunderne, Handelen gaar Pokker i Vold, og det er vist ikke Julestemning, man frembringer, hverken hos de handlende, eller de Kunder, der ikke blive betjente. Jeg vil altsaa henstille, at man giver Loven den Affattelse, at man paa denne mærkværdige Søndag, paa hvilken Juleaften falder som et Særsyn, har aabent hele Dagen til Kl. 6 om Aftenen, for at der kan blive Tid til nogen Handel. Dernæst er der en Bestemmelse i Slutningen, som forbauser mig; det er den om Færøerne. Loven er jo lavet som en Lejlighedslov, fordi Juleaften falder paa en Søndag, og skal træde straks i Kraft. Men paa Færøerne skal den først træde i Kraft 2 Maaneder efter dens Bekendtgørelse i Lovtidende. Saa kunne være gode Venner, Færingerne, faa Gavn af den, naar det Sær-syn atter finder Sted om mange Herrens Aar, at Juleaften igen falder paa en Søndag. Naar dette sker, ved jeg ikke, thi jeg er hverken Astronom eller nogen dygtig Regnemester, men at det maa være meget sjældent, at det sker, kan jeg gøre mig en Forestilling om, naar jeg ser, hvilken Forbaevselse det Sær-syn vækker, at det er sket denne Gang. Det skulde altsaa efter den højtærede Justitsministers Ord for nylig have sin Begrundelse deri, at hvis det nu skulde ske, at nogle Færinger, som tro, at de sidde med den gamle Helligdagslov, og at de ikke have Lov til at holde aabent paa Juleaftens Dag, naar det er en Søndag, alligevel holdt deres Butikker aabne og solgte deres Varer deroppe, kunde man ikke komme til at straffe dem, fordi vi herved havde vedtaget en Lov, som gjorde det strafrit, hvis vi ikke først lade Loven træde i Kraft 2 Maaneder; efter at den har staaet i Lovtidende. Jeg vil sige, at den Motivering af Bestemmelsen for Fær-